

CELOZZI

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a doua)

18 ianuarie 2007 *

În cauza C-332/05,

având ca obiect o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată în temeiul articolului 234 CE de Bundessozialgericht (Germania), prin decizia din 5 iulie 2005, primită la Curte la 12 septembrie 2005, în procedura

Aldo Celozzi

împotriva

Innungskrankenkasse Baden-Württemberg,

CURTEA (Camera a doua),

compusă din domnul C. W. A. Timmermans, președinte de cameră, domnii R. Schintgen (raportor), P. Kūris, J. Makarczyk și G. Arestis, judecători,

* Limba de procedură: germana.

avocat general: domnul L. A. Geelhoed,
grefier: domnul H. von Holstein, grefier adjunct,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 15 iunie 2006,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru Innungskrankenkasse Baden-Württemberg, de R. Kitzberger, Rechtsanwalt;
- pentru Comisia Comunităților Europene, de domnul V. Kreuzhitz și de doamna I. Kaufmann-Bühler, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

Hotărâre

- ¹ Cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare privește interpretarea articolului 3 alineatul (1) și a articolului 23 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 de aplicare a regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu

membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996 (JO 1997, L 28, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 4, p. 35, denumit în continuare „Regulamentul nr. 1408/71”), precum și a articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 1612/68 al Consiliului din 15 octombrie 1968 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Comunității (JO L 257, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 11) și a articolului 39 CE.

- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între domnul Celozzi și Innungskrankenkasse Baden-Württemberg (denumită în continuare „Innungskrankenkasse”), ca urmare a refuzului acesteia de a lua în considerare cu caracter retroactiv, în vederea calculării cuantumului indemnizației zilnice de boală (denumită în continuare „indemnizație zilnică”) atribuite reclamantului din acțiunea principală în temeiul legislației germane, a modificării clasei de impozitare în care se încadra acesta din urmă.

Cadrul juridic

Reglementarea comunitară

- 3 Articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1408/71 prevede:

Sub rezerva dispozițiilor speciale ale prezentului regulament, persoanele care au reședința pe teritoriul unuia dintre statele membre cărora li se aplică prezentul regulament au aceleași obligații și se bucură de aceleași avantaje prevăzute de legislația oricărui stat membru ca și cetățenii aceluia stat.

- 4 Conform articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1612/68, lucrătorul resortisant al unui stat membru beneficiază, pe teritoriul celorlalte state membre, „de aceleași avantaje sociale și fiscale ca și lucrătorii naționali”.

Reglementarea națională

- 5 Articolul 47 din cartea V din Sozialgesetzbuch (denumit în continuare „SGB”) are următorul cuprins:

„(1) Cuantumul indemnizației zilnice se ridică la 70 % din remunerația și venitul care provin în mod regulat din muncă, în măsura în care acestea intră în baza de calcul a cotizațiilor (remunerație obișnuită [Regelentgelt]). Indemnizația zilnică calculată pe baza remunerației nu poate depăși 90 % din remunerația netă calculată în conformitate cu dispozițiile de la alineatul (2). Remunerația obișnuită este calculată conform dispozițiilor de la alineatele (2), (4) și (6). Indemnizația este plătită pe zile calendaristice. În cazul în care aceasta trebuie plătită pentru o lună calendaristică completă, se consideră că luna are 30 de zile.

(2) Remunerația obișnuită se calculează pe baza cuantumului remunerației, din care se scade orice remunerație excepțională, încasată de către asigurat pentru ultima perioadă de calcul sau cel puțin pentru cele patru săptămâni remunerate (perioadă de calcul) care precedă începutul incapacității de muncă, împărțit la numărul de ore remunerate. Această sumă este înmulțită cu numărul obișnuit de ore de muncă săptămânale prevăzut în contractul de muncă și împărțită la șapte. Dacă remunerația este calculată pe bază lunară sau dacă nu se poate calcula remunerația obișnuită în conformitate cu prima și a doua teză de mai sus, aceasta din urmă corespunde celei de a treizecea părți din remunerație, din care se scade orice remunerație excepțională, încasată pentru ultima lună calendaristică remunerată anterioară incapacității de muncă.

[...]

(6) Remunerația obișnuită este luată în considerare până la concurența cuantumului plafonului zilnic utilizat drept bază de calcul pentru cotizații.”

Acțiunea principală și întrebarea preliminară

- 6 Domnul Celozzi, resortisant italian născut în 1942, a lucrat și a avut reședința timp îndelungat în Germania, în timp ce soția sa, de cetățenie italiană și fără loc de muncă, avea în continuare reședința în Italia împreună cu copiii lor.
- 7 Pentru ultimul loc de muncă în calitate de lucrător în construcții, domnul Celozzi era asigurat la Innungskrankenkasse. În cursul lunii mai 1997, după o spitalizare, acesta s-a aflat în concediu medical de lungă durată și i s-au plătit indemnizații zilnice pentru perioadele 20 iunie 1997-27 ianuarie 1998 și 26 februarie-5 noiembrie 1998. Ulterior, reclamantul din acțiunea principală a primit indemnizație de șomaj.
- 8 Pentru calculul indemnizației zilnice, Innungskrankenkasse s-a bazat pe remunerația plătită de către angajator domnului Celozzi în aprilie 1997, ultima remunerație primită de acesta. La acea dată, fișa de impozit pe salariu eliberată în fiecare an calendaristic de administrația locală competentă și remisă de către lucrător angajatorului său (denumită în continuare „fișă de impozit”) menționa că domnul Celozzi beneficia de clasa de impozitare II, cu alte cuvinte, aceea care se aplică în mod obișnuit unui lucrător cu copii care este separat timp îndelungat de soțul său, și

de o reducere fiscală pentru doi copii. În aceste condiții, reclamantul din acțiunea principală a primit o remunerație netă de 2 566,22 DEM și o indemnizație zilnică de 72,70 DEM. Or, dacă ar fi fost calculat pe baza clasei de impozitare III, cu alte cuvinte, aceea în care se încadrează în general un lucrător căsătorit care trăiește împreună cu soțul, dar care este singurul care exercită o activitate remunerată, cuantumul remunerației nete s-ar fi ridicat la 2903,52 DEM, iar indemnizația zilnică ar fi fost de 82,25 DEM.

- 9 În cursul lunii august 2000, domnul Celozzi a solicitat Innungskrankenkasse să reexamineze calculul indemnizației zilnice, considerând că se încadrează în clasa de impozitare III, care este mai favorabilă decât aceea în care fusese încadrat și pentru care îndeplinea condițiile de atribuire de la momentul nașterii dreptului la prestație. În acest scop, a arătat că beneficiase *a posteriori* de o reducere a impozitului pe venit și de o majorare a prestațiilor de șomaj.
- 10 Deși administrația fiscală germană competentă a confirmat că încă din 1997 erau întrunite condițiile unei impozitări comune a domnului Celozzi și a soției sale, Innungskrankenkasse a refuzat să îi plătească acestuia retroactiv o indemnizație zilnică mai ridicată, pe motivul că acestea au fost calculate corect în momentul în care reclamantul din acțiunea principală beneficiase de concediu medical și că modificarea retroactivă a clasei de impozitare nu avea, conform jurisprudenței existente în materie, nicio incidență asupra cuantumului indemnizației respective.
- 11 După ce acțiunea a fost respinsă de instanțele inferioare, domnul Celozzi a introdus o acțiune în „Revision” la Bundessozialgericht, în susținerea căreia invocă încălcarea

dreptului comunitar primar și derivat. Acesta arată că, dat fiind că în realitate se încadra în clasa de impozitare III, iar nu în clasa de impozitare II, care este mai puțin favorabilă și care i-a fost atribuită pe motivul că soția sa avea reședința în Italia, este victima unui dezavantaj concret, constituind, în ceea ce îl privește, o discriminare legată de calitatea sa de lucrător migrant. Chiar dacă modificarea clasei de impozitare în care a fost încadrat ar fi fost posibilă în anumite condiții și sub rezerva dovedirii situației sale familiale și financiare, aceasta ar fi necesitat o cerere expresă și concretă din partea sa. Obligativitatea unei astfel de cereri ar avea drept consecință faptul că lucrătorilor migranți, ai căror soți rămân frecvent în țara de origine, li se atribuie de la început o clasă de impozitare inexactă, și anume aceea în care se încadrează soții separați, și primesc, în caz de incapacitate de muncă, o indemnizație zilnică inferioară celeia la care ar avea dreptul dacă ar beneficia de clasa de impozitare corespunzătoare situației lor reale, fără ca această inexactitate să poată fi îndreptată ulterior. În consecință, dreptul german ar crea o discriminare indirectă, iar aceasta cu atât mai mult cu cât niciun serviciu nu a atras atenția reclamantului din acțiunea principală asupra inexactității respective și nici asupra posibilității de a obține modificarea clasei de impozitare care i-a fost atribuită din oficiu.

- 12 În acest context, Bundessozialgericht a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„Este compatibil cu dispozițiile dreptului comunitar primar și/sau derivat [în special cu articolul 39 CE (fostul articol 48 din Tratatul CE), cu articolul 3 alineatul (1) și cu articolul 23 alineatul (3) din Regulamentul [...] nr. 1408/71 și cu articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul [...] nr. 1612/68] ca un lucrător migrant căsătorit, care lucrează în Germania și al cărui soț are reședința în alt stat membru, să primească

întotdeauna o prestație de boală în funcție de remunerația netă care decurge din clasa de impozit pe salarii înscrisă în fișa de impozit pe salariu a lucrătorului, fără să fie luată în considerare o modificare ulterioară și retroactivă, favorabilă acestuia din urmă, a caracteristicilor fiscale legate de situația sa familială?”

Cu privire la întrebarea preliminară

- 13 Pentru a răspunde acestei întrebări, trebuie amintit în prealabil că, în ceea ce privește libera circulație a lucrătorilor, principiul nediscriminării, consacrat de articolul 39 alineatul (2) CE, a fost concretizat în materia securității sociale a lucrătorilor migranți prin articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1408/71.
- 14 Prin urmare, trebuie să se examineze dacă respectivul regulament nu este, în sine, suficient pentru a oferi instanței de trimitere răspunsurile necesare pentru a-i permite acesteia să soluționeze litigiul cu care este sesizată.
- 15 În aceste condiții, este important să se verifice în prealabil dacă prestații precum cele invocate în acțiunea principală intră în domeniul de aplicare al regulamentului respectiv.

- 16 Conform unei jurisprudențe constante a Curții, distincția dintre prestațiile excluse din domeniul de aplicare al Regulamentului nr. 1408/71 și prestațiile care se încadrează în acesta se întemeiază, în esență, pe elementele constitutive ale fiecărei prestații, în special pe finalitatea sa și pe condițiile sale de acordare, și nu pe faptul că o prestație este calificată sau nu de o legislație națională drept prestație de securitate socială (a se vedea în special hotărârea din 27 martie 1985, Hoeckx, 249/83, Rec., p. 973, punctul 11, hotărârea din 10 martie 1993, Comisia/Luxemburg, C-111/91, Rec., p. I-817, punctul 28, hotărârea din 2 august 1993, Acciardi, C-66/92, Rec., p. I-4567, punctul 13, și hotărârea din 27 noiembrie 1997, Meints, C-57/96, Rec., p. I-6689, punctul 23).
- 17 Curtea a precizat de asemenea, adesea, că o prestație poate fi considerată drept o prestație de securitate socială în măsura în care, în primul rând, prestația respectivă este acordată beneficiarilor, independent de orice apreciere individuală și discreționară a nevoilor personale, pe baza unei situații definite conform prevederilor legale și, în al doilea rând, ea se referă la unul dintre riscurile expres enumerate de articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1408/71 (a se vedea în special hotărârile citate anterior Hoeckx, punctele 12-14, Comisia/Luxemburg, punctul 29, Acciardi, punctul 14, și Meints, punctul 24).
- 18 Or, nu se contestă faptul că aceste condiții sunt îndeplinite în acțiunea principală.
- 19 Într-adevăr, pe de o parte, dispoziții precum cele prevăzute la articolul 47 din cartea V din SGB conferă beneficiarului, în caz de incapacitate de muncă pentru cauză de boală, dreptul la o indemnizație zilnică, independent de orice apreciere individuală și discreționară a nevoilor sale personale, și, pe de altă parte, prestații de această natură sunt menționate expres la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1408/71.

- 20 În plus, în ceea ce privește plata de către angajator a unor prestații în vederea menținerii salariului, Curtea a hotărât deja că aceste prestații, precum și alocațiile zilnice de boală a căror încasare este suspendată pe o perioadă de până la șase săptămâni ca urmare a plății respective sunt prestații care intră în domeniul de aplicare al Regulamentului nr. 1408/71 (a se vedea hotărârea din 3 iunie 1992, Paletta, C-45/90, Rec., p. I-3423, punctul 17).
- 21 Prin urmare, întrebarea adresată de instanța de trimitere trebuie să fie examinată prin prisma Regulamentului nr. 1408/71 și în special a articolului 3 alineatul (1) din acesta.
- 22 Trebuie amintit că, astfel cum Curtea a hotărât în mod repetat, articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1408/71 are drept obiect să garanteze, în conformitate cu articolul 39 CE, persoanelor cărora li se aplică acest regulament egalitatea în materie de securitate socială, fără a face distincție în funcție de cetățenie, eliminând orice discriminare în această privință care rezultă din legislațiile naționale ale statelor membre (hotărârea din 25 iunie 1997, Mora Romero, C-131/96, Rec., p. I-3659, punctul 29, și hotărârea din 21 septembrie 2000, Borowitz, C-124/99, Rec., p. I-7293, punctul 23).
- 23 Or, potrivit unei jurisprudențe constante, principiul egalității de tratament, astfel cum este prevăzut la articolul 3 alineatul (1), interzice nu numai discriminările evidente bazate pe cetățenia beneficiarilor regimurilor de securitate socială, ci și orice forme disimulate de discriminare care, prin aplicarea altor criterii de diferențiere, conduc, în fapt, la același rezultat (hotărârile citate anterior Mora Romero, punctul 32, și Borowitz, punctul 24).

- 24 Astfel, trebuie privite ca fiind indirect discriminatorii condițiile din dreptul național care, deși sunt aplicabile fără a face distincție în funcție de cetățenie, afectează în principal sau în marea lor majoritate pe lucrătorii migranți, precum și condițiile aplicabile fără a face distincție în funcție de cetățenie care pot fi îndeplinite mai ușor de lucrătorii naționali decât de lucrătorii migranți sau care există riscul să acționeze în special în detrimentul acestora din urmă (hotărârea din 23 mai 1996, O'Flynn, C-237/94, Rec., p. I-2617, punctul 18, și hotărârea Borawitz, citată anterior, punctul 25).
- 25 Situația nu poate fi diferită decât dacă aceste dispoziții sunt, pe de o parte, justificate de motive obiective, independente de cetățenia lucrătorilor în cauză, și, pe de altă parte, proporționale cu obiectivul urmărit în mod legitim de dreptul național (hotărârile citate anterior O'Flynn, punctul 19, și Borawitz, punctul 26).
- 26 Din toată această jurisprudență rezultă că, exceptând cazul în care este justificată în mod obiectiv și proporțională cu obiectivul urmărit, o dispoziție de drept național trebuie considerată ca fiind indirect discriminatorie dacă prin însăși natura sa poate afecta mai mult pe resortisanții altor state membre decât pe resortisanții naționali și, în consecință, există riscul să îi defavorizeze în special pe primii (a se vedea în acest sens hotărârile citate anterior O'Flynn, punctul 20, Meints, punctul 45, și Borawitz, punctul 27).
- 27 În această privință, nu este necesar să se stabilească dacă dispoziția în cauză afectează, în practică, o proporție substanțial mai importantă de lucrători migranți. Este suficient să se constate că această dispoziție poate produce un astfel de efect (a se vedea în acest sens hotărârea O'Flynn, citată anterior, punctul 21, și hotărârea din 28 aprilie 2004, Öztürk, C-373/02, Rec., p. I-3605, punctul 57).

- 28 Este evident că dispoziții precum cele în discuție în acțiunea principală se aplică independent de cetățenia lucrătorilor respectivi.
- 29 Într-adevăr, articolul 47 din cartea V din SGB nu stabilește, în sine, nicio diferență formală de tratament între lucrătorii naționali și cei originari din alte state membre în vederea calculării cuantumului indemnizației zilnice.
- 30 Nu este mai puțin adevărat că această dispoziție nu poate fi interpretată izolat, ci, dimpotrivă, trebuie analizată în contextul mai vast în care este aplicabilă.
- 31 În această privință, trebuie amintit mai întâi că, într-o situație precum cea din acțiunea principală, cuantumului indemnizației zilnice variază în funcție de salariul net încasat, care este determinat, la rândul său, de clasa de impozitare înscrisă pe fișa de impozit a acestui lucrător și că, în temeiul unei practici administrative, lucrătorul migrant al cărui soț continuă să aibă reședința obișnuită în statul membru de origine este încadrat din oficiu într-o clasă de impozitare care îi este defavorabilă, și anume în aceea aplicabilă lucrătorilor căsătoriți, dar separați o lungă perioadă de timp de soțul lor, în loc să i se atribuie, precum lucrătorilor naționali, clasa de impozitare mai favorabilă, aplicabilă lucrătorilor căsătoriți care locuiesc împreună cu soțul care nu exercită o activitate remunerată.
- 32 Apoi, orice rectificare a clasei de impozitare înscrise pe fișa de impozit presupune, pe de o parte, o cerere expresă a lucrătorului migrant, deși acesta din urmă nu este în niciun moment avertizat de către autoritățile competente cu privire la existența unei astfel de posibilități de rectificare și nici cu privire la obligația de a introduce o cerere expresă pentru a obține modificarea acestei clase de impozitare, precum și, pe de altă parte, prezentarea unui certificat de la autoritatea fiscală a statului membru al cărui resortisant este lucrătorul și o examinare amănunțită a situației familiale și financiare a persoanei interesate.

- 33 În sfârșit, o rectificare a clasei de impozitare atribuite persoanei interesate rămâne fără incidență asupra cuantumului indemnizației zilnice acordate acesteia din urmă. Într-adevăr, astfel cum rezultă din dosarul transmis Curții de către instanța de trimitere, jurisprudența referitoare la aplicarea articolului 47 din cartea V din SGB exclude, în marea majoritate a cazurilor, modificarea retroactivă a cuantumului indemnizației respective și nu o admite decât în cazul în care angajatorul a refuzat în mod ilegal plata unei remunerații persoanei asigurate, însă își îndeplinește totuși ulterior această obligație în cadrul executării contractului.
- 34 Având în vedere toate aceste elemente, nu există, prin urmare, niciun dubiu că aplicarea unui regim național precum cel în discuție în acțiunea principală este de natură să pună lucrătorul migrant într-o situație de drept sau de fapt mai puțin favorabilă în raport cu cea în care s-ar găsi, în aceleași condiții, lucrătorul național.
- 35 În consecință, un regim precum cel în discuție în acțiunea principală constituie o diferență de tratament în detrimentul lucrătorilor migranți.
- 36 Prin urmare, trebuie să se examineze dacă această diferență de tratament poate fi justificată de considerente obiective și dacă este proporțională cu obiectivul urmărit de respectivul regim. În această privință, Innungkrankenkasse invocă argumente legate de simplificarea administrativă a procedurilor de atribuire a indemnizației zilnice, precum și de funcția atribuită acesteia de către legiuitorul național, și anume aceea de a garanta lucrătorilor respectivi un venit care să le permită procurarea celor necesare subsistenței. Potrivit acestei argumentări, prin efectuarea unui calcul al cuantumului indemnizației datorate prin aplicarea criteriilor predefinite în dreptul fiscal, fără să fie necesară verificarea prealabilă a exactității acestor criterii, organismele de securitate socială ar fi în măsură să efectueze o plată rapidă a

indemnizației respective și ar permite lucrătorilor în cauză să primească un venit garantat. Pe de altă parte, posibilitatea de a efectua o rectificare *a posteriori* a clasei de impozitare ar antrena o modificare retroactivă importantă a cuantumului acestei indemnizații și ar expune atât organismele respective, cât și pe beneficiari la calcule lungi și complexe.

37 Fără a fi necesar să se examineze în ce măsură pot constitui obiective legitime acelea legate de simplificarea administrativă, de garantarea unui venit de subzistență și de complexitatea calculelor care trebuie efectuate pentru plata indemnizației zilnice, este suficient să se constate că, în situația de față, măsurile în cauză depășesc ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.

38 Într-adevăr, așa cum arată chiar instanța de trimitere, astfel de obiective nu împiedică efectuarea *a posteriori* a unei corectări a cuantumului indemnizației, în special prin instituirea unui mecanism potrivit căruia cuantumul acestei indemnizații este adaptat retroactiv pentru a ține cont de situația reală a lucrătorului migrant respectiv.

39 Această concluzie este susținută și de faptul că însăși jurisprudența germană a admis, în cel puțin un caz, modificarea retroactivă a indemnizației zilnice, punerea în aplicare a acesteia nedeterminând o dificultate aparte, astfel cum a recunoscut consilierul *Innungskrankenkasse* în cadrul ședinței.

40 Având în vedere toate considerentele care precedă, trebuie să se răspundă la întrebarea adresată că articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1408/71 se opune aplicării unui regim de indemnizații zilnice de boală pus în practică de un stat membru, precum cel în discuție în acțiunea principală:

- în temeiul căruia lucrătorul migrant al cărui soț are reședința în alt stat membru este înscris din oficiu într-o clasă de impozitare mai puțin favorabilă decât aceea de care beneficiază un lucrător național căsătorit al cărui soț are reședința în statul membru respectiv și nu exercită nicio activitate remunerată și

- care nu permite să se țină cont cu caracter retroactiv – în ceea ce privește cuantumul indemnizației respective, care este calculat în funcție de venitul net, care, la rândul său, este determinat de clasa de impozitare – de o rectificare *a posteriori* a acesteia, ca urmare a unei cereri exprese a lucrătorului migrant întemeiate pe situația sa familială reală.

Cu privire la cheltuielile de judecată

41 Întrucât, în privința părților din acțiunea principală, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea declară:

Articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 de aplicare a regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996, se opune aplicării unui regim de indemnizații zilnice de boală pus în practică de către un stat membru, precum cel în discuție în acțiunea principală:

- în temeiul căruia lucrătorul migrant al cărui soț are reședința în alt stat membru este înscris din oficiu într-o clasă de impozitare mai puțin favorabilă decât aceea de care beneficiază un lucrător național căsătorit al cărui soț are reședința în statul membru respectiv și nu exercită nicio activitate remunerată și
- care nu permite să se țină cont cu caracter retroactiv – în ceea ce privește cuantumul indemnizației respective, care este calculat în funcție de venitul net, care, la rândul său, este determinat de clasa de impozitare – de o rectificare *a posteriori* a acesteia, ca urmare a unei cereri exprese a lucrătorului migrant întemeiate pe situația sa familială reală.

Semnături